

GÜLBÜSE AĞIR SEMÂİ

CİNUÇEN TANRIKORUR

Aksak semâi

Ah Gö nül yet di e cel zev kî
Ah Sa na yet di e cel pey m̄a

ru hi dîl - dâ - r(ı) yet mez mi a
ne sin nûş - et me ğe nev bet a

man A ğar dî mû - yi ser - sev dâ
m̄an He vâ yi çeş - mi mes - tû - gam

... yi zül - fi yâ - r(ı) yet mez mi Be
ze î - hun ha r(ı) yet mez mi

li e fen dîm be nîm ha yâ - lîm - a

sul - tâ - - - nîm ah a m̄an sev - dâ - -
m̄an He vâ - yi çeş mi mes - tû - gam

... yi zül - fî - yâ - r(ı) yet - mez - mi
ze î hun hâ - - r(ı) yet - mez - mi

Ah Ye ter ol du ku la - ğa - ban - - -

gi rih let deh ri ba ğın - da - a

Gülbûse Ağır Semâî'nin devâmı

man Ne dur muş - san te mâ - şâ - yı

gü lî - ruh sâ - r(ı) yet mez mi Be

li e fen dîm be nim ha yâ - lîm - a -

sul tâ nim ah te mâ - şâ - yı - - -

gü lî ruh sâ - - - r(ı) yet mez mi "SON"

Gönül, yetti ecel, zevk-i ruh-î dildâr yetmez mi ?
Ağardı mûy-i ser, sevdâ-yı zülf-i-yâr yetmez mi?

Sana yetti ecel peymânesin nûş etmeğe nevbet
Hevâ-yî-çesm-i mest ü gamze-i hunhâr yetmez mi?

Yeter oldu kulağa bang-i rihlet dehr bağında
Ne durmussan ? Temâşâ-yî gül-i ruhsâr yetmez mi?

(Güfte: Fuzûlî)